

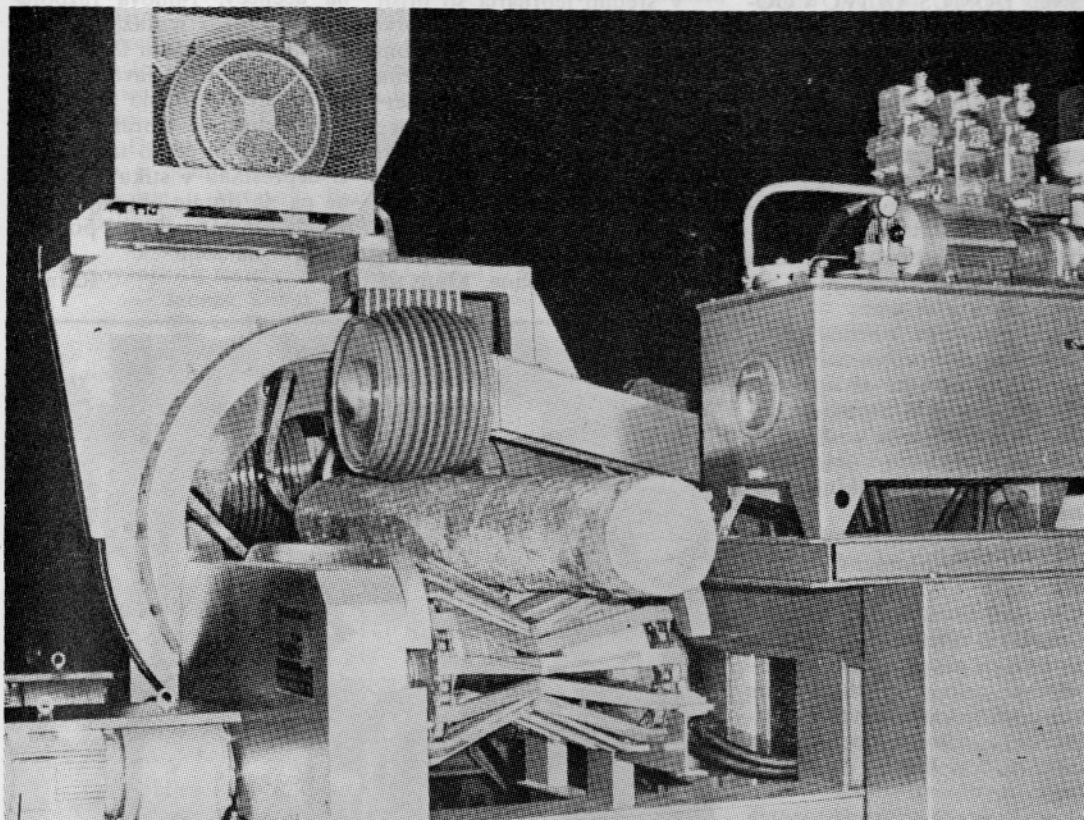
GLASILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLED

LETO XII

SREDA, 16. JUNIJ 1982

ŠT. 6

Stroj za lupljenje hlodovine

Kovinski obrat v TO Tomaž Godec je po predhodnem daljšem dogovarjanju s firmo Springer iz Avstrije v začetku aprila dobil nalogo, da izdelava lupilni stroj za lupljenje hlodovine. Zaradi izredno kratkega roka (stroj je moral biti razstavljen na lesnem sejmu v Ljubljani) se je v delo vključil ves kolektiv.

Pohvaliti je treba nabavno službo, ki je v kratkem roku nabavila potreben material. Posebno priznanje pa gre večji skupini mehanikov, ki so poprijeli za delo tudi po rednem delovnem času, da so nadoknadili izpad zaradi udeležbe na vojaških vajah.

Lupilni stroj je izdelan po načrtih firme Springer iz Avstrije. Doma je izdelano v glavnem celotno ogrodje in pogonski del. Uvozili pa smo rotor, ležaje, verige, hidravliko in električno krmiljenje. Ker je to prvi stroj, je vrednost uvoženega dela večja. Opravljeni pa so že prvi razgovori, da bi čimvečji del uvožene opreme dobili in izdelali doma.

Kovinski obrat je posebno zainteresiran, da bi se za ta prvi lupilec zanimal širši krog; v letu 1980 je obrat zopet začel izdelovati transportne naprave in stroje za lesno industrijo. V tem času je izdelal sortirno linijo za deske v Meblu Nova Gorica in v TO Rečica. Prav sedaj pa obrat dokončuje montažo mehaniziranega lesnega skladišča v TO Rečica, kjer je večji del transportnih naprav bil izdelan v tem obratu. Tam je že montiran enak lupilec, ki pa je bil v celoti uvožen.

Pri delu nam trenutno manjka več strojev, zato smo

veliko uslug iskali pri raznih kooperantih. Še v tem letu pa bomo dobili nekaj novih strojev, kar nam bo s pove-

čano montažno halo odprlo večje možnosti za izdelavo transportnih naprav in strojev.

M. L.

Zaostreni gospodarski ukrepi in položaj na tržišču

**Prodaja ni več samo
distribucija blaga, prodaja
je boj za slehernega kupca!**

V bližnji preteklosti so bili izdelki lesne industrije (in ne samo lesne) zelo deficitarni. Povpraševanje je bilo večje od ponudbe, denarja za investicije (kreditov) je bilo dovolj, gradbeniki in s tem tudi industrija stavbnega pohištva je imela polne roke dela, prodaja je tekla kljub stalnemu poviševanju cen vse dokler...

Po prvih signalih o recesiji na zapadu je postopoma tudi pri nas zmanjkalo denarja za investicije. Ugotovili smo, da po starem (dolgotrajni) ne gre več naprej in se odločili za poostrene gospodarske ukrepe. Zmanjšanje investicijske potrošnje je v veliki meri prizadelo stanovanjsko gradnjo ter gradbenike in industrijo stavbne-

ga pohištva privedlo v nezavidljiv položaj. Situacija na tržišču se je bistveno spremenila, zaloge stavbnega pohištva (okna, vrata) stalno naraščajo po vsej državi.

Po predvidevanjih poznavalcev gospodarskega položaja v državi bomo v letošnjem letu zgradili približno 40% manj stanovanj od planiranih v tekočem srednjeročnem obdobju za leto 1982. Informativni gospodarski dnevnik Privredni pregled je zapisal dobesedno: »Prema nekim procenama, ove godine gradićemo za 40 odsto manje objekata u zemlji.« Ta podatek nas opozarja na velike spremembe na tržišču in potrjuje naša predvidevanja o zmanjšanju potrošnje gradbenih materialov in s tem tudi manjše povpraševanje po stavbnem pohištvu.

(Nadaljevanje na 2. strani)

4. julija praznujemo Dan borca

*»S pesmijo so šli v napad,
mimo vseh pregrad stopali
so močni, zbrani v četah
naši hrabri partizani!«*

Zgodovina našega osvobodilnega boja in revolucije nas uči, da se enotni in povezani v delu in življenju ne bojimo nikogar. Narodna zavest in želje po svobodi, bratstvu in miru so se krepile in zrasle v boju. Tedaj so naši ljudje žrtvovali vse svoje sile in napore, da osvobodijo domovino izpod tujega jarma. To so bili zavedni ljudje po mestih in vaseh s kurirskimi zvezami, v gozdovih so se borili partizani, pripravljeni tudi umreti za domovino.

Zgodovinski datum 4. julij 1941 nas povezuje z dogodkom, ko je politbiro CK KPJ sklenil na seji v Beogradu, v hiši Vladislava Ribnikarja na Dedinju, naj se iz sabotažnih akcij razvije splošni ljudski odpor. Sklenil je ustanoviti glavni štab partizanskih odredov pod vodstvom Tita in določil za njihov znak peterokrako zvezdo. Člani politbiroja so na podlagi teh sklepov odšli s posebnimi partijskimi in vojaškimi pooblastili v posamezne pokrajine.

Okupatorji so bili v začetku vojne sila prepričani, da se bodo naši narodi in narodnosti vdali. Razkosal je našo domovino, pri uresničevanju svojih zamisli so jim pomagali domači izdajalci. Toda naši ljudje so se odločili za vstajo, prvi borci so odhajali v gozdove, začeli so s partizanskim načinom bojevanja. Udarne skupine so odšle na teren, tvorili so se partizanski odredi. Delegati centralnega komiteja KPJ in glavnega štaba so naloge prenešali dalje in poskrbeli, da so se sklepi uresničevali.

V juliju 1941. leta so se po vsej Jugoslaviji začele oborožene vstaje. 7. julija so prvi strelji odjeknili v Beloj crkvi v Srbiji, 13. julija v Črni gori, 22. julija smo vstali Slovenci. Na Hrvaškem so se upori začeli 27. julija in 11. oktobra 1941. leta so se uprli Makedonci. Borci so sovražniku odvzemali orožje, krepila se je moralno-politična zavest, drug drugemu so vlivali voljo: vzdržati za vsako ceno. Preživeli borci nam velikokrat pripovedujejo, da v tistih težkih časih ni nobeden pomislil nase, bili so enotni in pripravljeni umirati za svobodo.

Naša domovina je vstala iz narodnoosvobodilnega boja osvobodjena okupatorjev in z novo ureditvijo. V štirih desetletjih je bilo potrebno mnogo naporov, da smo dosegli takšno stopnjo samoupravnega socialističnega družbenega reda kot jo imamo danes.

Da smo pripravljeni vložiti kar največ dela in združenih moči za utrditev gospodarske stabilizacije, so potrdili tudi letošnji kongresi zveze komunistov po vseh republikah. Letos spomladi smo volili nove delegate v krajevnih skupnostih ter delovnih organizacijah. Od njih pričakujemo, da se bodo kar najpametneje odločali in sodelovali pri nadaljnji izgradnji samoupravljanja.

»Razvijanje samoupravne socialistične prakse dalje v Titovi Jugoslaviji lahko rešuje povečane gospodarske in družbene probleme«, je med drugim poudarila tov. Milka Planinc, ki je prevzela odgovorno nalogo kot predsednica zveznega izvršnega sveta.

Vzglede na neomajno véro v boljše življenje in neodvisnost naj nam bodo borci s Titom na čelu, ki niso nikoli klonili.

Vesna

Zaostreni gospodarski ukrepi in položaj na tržišču

(Nadaljevanje s 1. strani)

Logična posledica takega stanja v državi je preorientacija za zunanje tržišče, kamor so se že preusmerila skoraj vsa večja gradbena podjetja v državi. Industrogradnja, Energoprojekt, Montaža (in še bi lahko naštevali) so prilagodili svojo tehnologijo in imajo v tujini vso potrebno gradbeno tehniko in operativno. Našeta gradbena podjetja zaposlujejo v tujini preko 8.000 delavcev. Invazija na tuja tržišča se zmeraj bolj povečuje. Gradbeniki se združujejo in z enotnim nastopom v tujini dosegajo zadovoljive rezultate.

Kaj pa stavbeniki — lesarji? Razumljivo je, da če se doma ne gradi in gradbeniki iščejo delo v tujini, smo ne glede na gospodarsko-politične usmeritve, ki nam narekujejo večji izvoz primorani gradbenikom slediti.

Za uspešen prodor na tuja tržišča, ki zahtevajo gradnjo kompletnih investicijskih objektov, je potrebno širše povezovanje že doma z inženiringi, projektantskimi orga-

nizacijami in gradbeniki, ki te posle že opravljajo v tujini.

Brez dvoma se moramo tudi pri LIP Bled prilagajati tržnim razmeram doma in v svetu. Miselnost, da je za domačega kupca vse dobro, je treba v osnovi spremeniti. Če je večja ponudba od povpraševanja — in to je, potem so kupčeve zahteve po pestrosti in kvaliteti izdelkov večje in prav v ničemer ne zaostajajo za zahtevami zunanjih kupcev. Kvaliteta in konkurenčna sposobnost naših izdelkov je bistven pogoj, da zadostimo poostrenim zahtevam zunanjih in domačih kupcev ter tako obdržimo in razširimo domače in tuje tržišče. Cilje gospodarjenja smo si začrtali v naših planih. Za doseg teh ciljev pa so v zaostrenih pogojih gospodarjenja potrebni izjemni napor in maksimalna angažiranost vseh članov kolektiva.

Zavedati se moramo, da v obstoječi gospodarski situaciji prodaja ni več samo distribucija blaga, temveč boj za slehernega kupca.

Banko

stilne in rustikalne stole, še posebej so uporabljeni pri zložljivih stoli in mizah s sediščem in hrbitiščem v izvedbi platna.

Pri rustikalnih stoli so sedišča pretežno iz masivnega lesa ali pletena, medtem ko pri jedilnih izvedbah prevladujejo pletena pred tapeciranimi, kajti pletena imajo zgodovinsko tradicijo, ki jo vneto vključujejo v svoje stilne in moderno oblikovane stole. Teh oblik se držijo pretežno vsi furlanski proizvajalci kot so: VALMARINO, BERNARDIS & PALI, CONSEG, CHIAPPO BRUNO & C — SNC, DOMUS OLIVO & GO-DEASSI.

Noge stolov so okroglega ali kvadratnega profila (včasih dekorativno stružene). Hrbitišča so enostavna nekoliko oblikovno izrezana in služijo kot povezava zadnjih nog.

Zelo pogost dopolnilni element modernih sedežnih garnitur je bil obešalnik, katere so prikazovali z različnimi dekorativnimi elementi.

Zanimivi so zložljivi stoli, ki jih izdelujejo pretežno v kovini ali v izvedbi trdega lesa (bukev, jesen). S preprosto obliko in funkcijo na podlagi virov starorimskih skloppljivih stolov so jih z današnjo tehnologijo posodobili.

Salon pohištva je bil popestren s tremi zanimivimi razstavami:

— zgodovinska razstava furlanskih pletenih stolov, ki so v različnih obdobjih, z različnimi vplivi, možnostmi in konstrukcijskimi rešitvami krojili obliko in tipologijo stola od 6. do 7. stoletja pa do 20. stoletja

— razstava skandinavskih stolov po avtorjih, od katerih je bil predstavljen proizvajalec Fritz Hansen z oblikovalci: Arne Jacobsen, Jens Ammundsen, Hvidt & Molgaard, Verner Panton, Borge Mogensen, Sids Werner, Rasmussen & Rolff

— razstava invalidskih vozičkov z visokim socialnim značajem ob zaključku leta, ki je bila posvečena fizično prizadetim osebam. Prikazani so bili invalidski vozički z različnimi funkcijami, ki služijo invalidom za gibanje in počivanje.

Zvone Papler

Usmerjeno izobraževanje v lesni stroki

Zakon o usmerjenem izobraževanju določa, da mora vsak vzgojnoizobraževalni program za pridobitev izobrazbe vključevati tudi usposabljanje z delom v proizvodnih obratih, ki se izvaja kot proizvodno delo oziroma delovna praksa. Odgovornost za uresničevanje tega imajo vzgojnoizobraževalne organizacije. Ker pa se proizvodno delo oziroma delovna praksa izvajata lahko le neposredno, ju vzgojnoizobraževalne organizacije praviloma ne morejo izvajati same. Zato so se povezale z OZD; Organizacije združenega dela pa so za uspešno izvajanje dolžne zagotoviti ustrezne pogoje dela in določiti delavce, ki bodo vodili proizvodno delo. Ti delavci morajo imeti določeno znanje o načinu izvajanje proizvodnega dela.

V ta namen je Srednja lesarska šola v Škofji Loki organizirala decembra lani seminar za delavce, ki bodo vodili proizvodno delo. Po zaključku seminarja smo udeleženci dobili nalogo, da izdelamo program za proizvodno delo za 1. letnik. Izdelan je moral biti tako, da so bili zajeti vsi zahtevani pogoji; izbrano delo in naloge (8—12), opisani materiali, dokumentacija, določeni smotri. Največji poudarek pa je bil na varnosti učenca in njegovi zaščiti. S sestavo programa in vsebino sta bila seznanjena tudi vodja priprave proizvodnje in varstvenik.

V sredini februarja so prišli opravljati proizvodno delo prvi učenci. Med njihovim delom se je pokazalo, da določena dela iz programa niso primerna. Ta so se izpustila. Učence je bilo včasih težko vključiti v proizvodnjo, saj je delo povezano in proizvodnja zahteva določen takt. Za učence je važno tudi kako delo opravi ne pa toliko količina. Kljub te-

mu pa so se vsi dobro vključili v delo. Vsi so predvsem dobili občutek, kaj je delo v proizvodnji in kako poteka.

Proizvodno delo traja za učence 1. letnikov 80 ur. V tem času opravljajo delo na 3—4 delovnih mestih. Vsak dan si pišejo dnevnik. Tega po opravljeni praksi oddajo delavcu, ki vodi proizvodno prakso. Ta dnevnik pregleda in po potrebi popravi ali dopolni. Njihovo delo tudi v sodelovanju z mojstri oceni. Dnevnik v oceno o proizvodnem delu učenci oddajo v šoli.

Sedaj je na opravljanju proizvodnega dela druga skupina učencev. Njihova razporeditev in delo je lažje, vendar bi bilo delo z njimi lahko boljše. Kaže se, da delavci ki vodijo proizvodno delo niso najbolj posrečeno izbrani. Veliko boljše bi bilo, če so taki delavci neprestano v stiku z učenci, ne pa da drugje opravljajo naloge. Nekatera druga podjetja so to rešila bolje.

Ravnik

Ogled narodnega salona stola v Udinah

Šesti tradicionalni shod furlanskih proizvajalcev sedežnega pohištva na narodnem salonu stola, ki s svojimi tremi osnovnimi dejavnostmi: lesna industrija, pohištvo, stol prehaja skozi izjemno težko obdobje ne le na regionalnem področju marveč v splošni italijanski lesni pohištveni industriji, ki je pred dvema letoma dosegla višek svojega razvoja in ekonomskega uspeha. Motivacije in recesije so znane: finančni polomi, upadanje naročil, izguba tržišč, obremenitev cen s proizvodnimi stroški, huda konkurenca še posebno pri izdelkih srednje in nizke kvalitete, nepremišljene razprodaje s strani tistih, ki imajo polna skladišča ter predvsem padec tako zvane industrijske kulture. Na danih rezultatih so nekateri proizvajalci že difinirali politično ekonomske linije za poseg v prihodnjih letih. Na podlagi teh ugotovitev so prišli tudi do mnenja, da bi se salon moral razširiti in postati internacionalen, s sodelovanjem tujih proizvajalcev katerih področja se ne bojijo zblizanja.

Znano je, da zavzema področje Furlanije (občine: Manzano, San Giovanni al Natisone in Corno di Rosazzo) pretežno stolarsko pohištveno industrijo, ki v provinci Udine predstavlja 80% italijanske proizvodnje s 11000 zaposlenimi, 900 podjetji in obrtniki z letno proizvodnjo v vrednosti 500 milijard lir, katerih 30% doseže izvoz. Z vsemi temi sposobnostmi in možnostmi področne industrije je poseg salona v mednarodni prostor podprt od vseh razstavljalcev, proizvajalcev, trgovcev, organizatorjev in sodelavcev italijanske pohištvene indu-

strije. Če bodo furlani uspeli v svojih željah in načrtih, bi bil lahko blizu nas bogat salon stolov svetovne proizvodnje, kajti sedanji obseg je skromen in premalo kvaliteten.

Na salonu je sodelovalo preko 100 razstavljalcev sedežnih elementov, ki jih lahko razdelimo po namembnosti, funkciji, materialu in časovnem obdobju:

— stoli in mize za družbeno uporabo

— stoli in mize za pisarniško uporabo

— stilni leseni stoli in mize

— moderni leseni stoli in mize

— rustikalni stoli in mize

— stoli in mize iz krivljenega lesa

— stoli in mize iz bičevja

— stoli in mize iz plastike

— stoli in mize iz kovine

— zložljivi stoli in mize

(v lesu, plastiki in kovini)

— stoli in mize za zlaganje

— nihalniki (gugalniki)

— vrtni stoli in mize (v lesu, plastiki, kovini in bičevju)

— servirni vozički

— obešalniki

Pri izdelavi uporabljajo različne vrste lesa, ki so z njihovimi lastnostmi prilagojene oblike in funkcije stolov. Od iglavcev uporabljajo pretežno bor in smreko iz katerih so pretežno izdelani rustikalni in moderni stoli za jedilne garniture in sedežne garniture za opremo dnevnih prostorov. Modni trend masivne smreke, jelke, bora še ni v zatonu, kajti novi modeli (še prototipi) so še vedno pretežno v naravni barvi lesa in modernih oblik; nekateri se celo približujejo umetniško unikatnim oblikam. Izmed trdih lesov so najpogostejše uporabljeni: jesen, bukev, hrast in služijo za

Izdelava pritisnega valja za lupilni stroj

Montaža lupilnega stroja

Topli obroki v DSSS

Urejena prehrana med delovnim časom je cilj večine delovnih organizacij. Vendar vsi nimajo teh možnosti. V naši delovni organizaciji imajo vse temeljne organizacije urejeno prehrano med delom. Tudi v DSSS imamo že več kot dve leti odprto jedilnico in manjšo kuhinjo za kuhanje kave in čaja namesto avtomata. Delo v naši kuhinji se začne ob šestih. Treba je pripraviti večjo količino čaja in kave po naročilu. To traja približno do sedme ure. Nato je treba pomiti vse skodelice in pripraviti posodo za malico. Ob 8.30 je treba s »katrci« na Rečico v kuhinjo iskat hrano. Zato imamo posebne velike lonce, ki se neprodušno zapirajo. V kuhinji na Rečici jih prijazne kuharice napolnijo.

Na upravi je treba hrano spet preložiti v tople posode, da se preveč ne ohladi. Malica se začne ob poldesetih in traja približno eno uro. Obrokov je povprečno od 55—60 dnevno.

Po malici je treba vso posodo pomiti, enako pribor, pladnje, kozarce in kavne skodelice, ker se kava kuha precej pogosto, posebej, če je veliko strank. Škoda je le, da nekatere delavke premalo cenijo delo naše kuharice. Tudi jedilnico je treba pospraviti, po tleh večkrat pomiti in občasno oprati prte. Delo je kar prijetno in čas hitro mine. Mimogrede je ura 14.00, ko gremo proti domu.

M.

Jedilnica v DSSS

Bohinjski fantje pod orožjem

Orožne vaje so za nami. V petih dneh sredi maja je del teritorialne enote Staneta Žagarja, ki jo vodi direktor tovariš Franc Bajt dokazal, da smo se Bohinjci, če bi bilo potrebno, sposobni organizacijsko, strokovno in moralno postaviti po robu vsakemu agresorju, ki bi ogrožal našo suverenost. Pokazalo se je, da so vaje potrebne. Vojaških veščin se ne da naučiti iz knjig. Treba je iti na teren, treba je zasedati položaje, izvajati taktiko, streljati, vzpostavljati zvezo in še polno drugih operacij. Čeprav je bil strokovni program zelo obsežen, saj je trajal od ranega jutra do večerje, je bil v celoti in učinkovito izveden. Na pripombe vojakov, kaj bi bilo potrebno

dati in organizirati, da bo program še boljši, je bilo nekaj tem celo dodanih. Prav te dodatke so vojaki bučno pozdravili.

Velik poudarek na vajah je bil dan idejno-politični vzgoji. Za izvajanje teh tem smo pritegnili nadvse kvalificirane zunanje sodelavce, vidne družbeno-politične delavce v občini in celo na republiškem nivoju. Tako sta se našemu vabilu k sodelovanju odzvala predsednik komisije za mednarodne odnose pri CK ZKS tovariš Vajgl Ivo in republiški podsekretar za notranje zadeve.

Na občinskem nivoju so se s prispevki vojakom in starešinam predstavili predsednik občinske konference

SZDL tovariš Miro Birk, predsednik Izvršnega sveta skupščine občine Radovljica tovariš Janez Smole, predsednik občinskega komiteja za gospodarstvo tovariš Ivo Čučnik.

Pomemben je bil odmev na njihova predavanja. Teritorialci so se vključili v diskusijo in izkazalo se je, da niso bili samo vojaki, temveč tudi občani v vojaških suknjah. Kot na zboru občanov so se zanimali za splošne in posebno bohinjske probleme.

Prvič smo tokrat v enoti ustanovili razne komisije: kulturno-informativno, športno, socialno, za ocenjevanje, stike s krajevnimi skupnostmi in druge. Takšna organizacija je bila nujna, če smo hoteli v tako kratkem času, kar so trajale vaje, opraviti toliko planiranih aktivnosti. Najaktivnejša je bila športna komisija, ki je poleg tekm v odbojki in nogometu ter šahovskega turnirja z učenci osnovne šole Antona Tomaža Linhartarja iz Radovljice, organizirala in pomagala pri dograditvi odbojarskega igrišča. Tesnejše stike smo vzpostavili s krajevno skupnostjo Bohinjska Bela, kjer smo se sešli tudi s komitejem za SLO ter jim obrazložili potek in smisel vaje.

Oglasili smo se tudi v krajevni skupnosti Ribno, na katere teritoriju so se prav tako izvajale vaje. Predstavnike vseh krajevnih skupnosti iz Bohinja in nekdanji komandni kader enot pa smo vabili na svečano postrojitev enote in začetek dela. Te skromne, vendar pomembne svečanosti, so se udeležili tudi najvišji občinski družbeno-politični delavci: predsednik občinske skupščine tovariš Boris Šetina, sekretar OK ZKS tovariš Branko Čop, predsednik občinskega odbora ZZB NOV tovariš Slavko Staroverski, komandant enote Staneta Žagarja in drugi. Tudi vsi drugi vojaški predstavniki občin in pokrajine so s svojo navzočnostjo dali velik pomen vajam.

Dejavnost članov zveze komunistov v enoti se je pričela že na pripravah, vendar s slabšim odmevom, kot potem v taboru in na terenu. Tam je delo potekalo po aktivih manjših enot s poudarkom na problemih, ki so se kazali na vajah.

Še eno novost smo uspeli organizirati, tokrat prvič. Ustanovili smo aktiv ZSMS enote, izvolili predsednika in odbor ter sprejeli nekaj konkretnih nalog kot program dela za obdobje vaj. Naloge so bile sicer izvedene; resnici na ljubo pa delo aktiva še ni zaživelo v tisti meri, kot bi morda lahko.

Vzpostavili pa smo stik z mladinsko organizacijo v krajevni skupnosti Boh. Bela. Mladinci so se udeležili našega tabornega ognja in prispevali svojo točko k programu. Izdali smo dva biltena in urejali stančas, kjer so bile najzanimivejše fotografije iz življenja in dela v taboru oziroma na vajah.

Vaje so uspeli ne samo po strokovni plati. Tudi moralno-politično stanje je bilo zelo dobro. Komandantu enote in komandirjem manjših enot pa je v kratkem času uspelo formirati zelo dobre, celo odlične vojne kolektive z dobro disciplino in ponašanjem. Teritorialci so pokazali zavest in delavnost, pa tudi občutek do pravičnosti, smisla vaj in komand. Za vse to pa ne zadostuje samo prepričevanje

Čiščenje orožja po streljanju

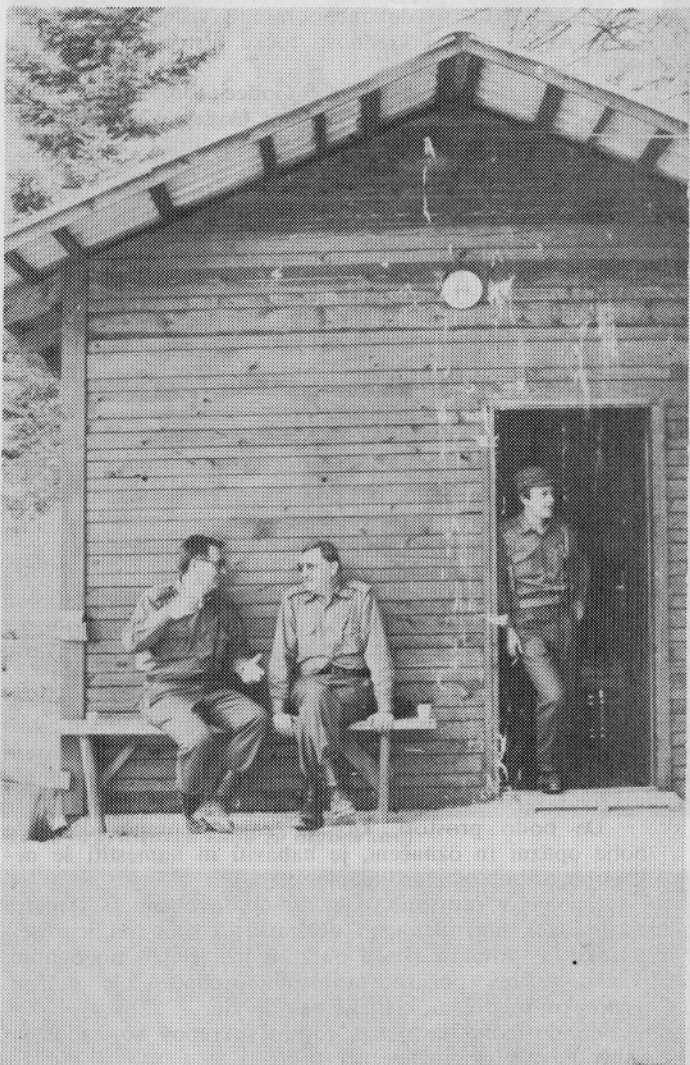
in nagrajevanje. Vse kaže, da so potrebne tudi kazni in opomini.

Na koncu vaje je komandant podelil enajst nagrad, izrekel petnajst pohval posameznikom in pohvalil enoto Mihe Mavriča, enoto Francija Podlipnika in kuharje Jakoba Zupanca.

Gotovo je še kdo med vsemi vestnimi vojaki in starešina-

mi zaslužil pohvalo ali nagrado. Ni je dobil. Se že tako zgodi. V vseh postopkih so tudi napake. Naj mu velja skupna komandantova zahvala na koncu. Gotovo pa je tudi kdo, ki bi se zaslužil kazen. Tudi tu je postopek, ki včasih zgreši. Naj se zamisli. Naj mu izrečene besede veljajo za opozorilo.

Janko S. Stušek

»Naš glavni« v razgovoru z zalednikom; brez kave tudi v vojski ne gre

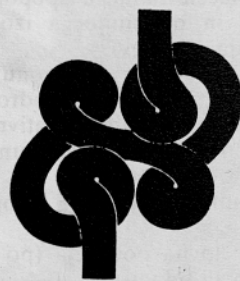
Akcija odpadnega papirja

3. junija letos se je po vsej Sloveniji začela štirinajstodnevna akcija zbiranja odpadnega papirja po delovnih organizacijah. Pobudniki za takšno akcijo so bili: republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve SRS, republiški izvršni svet pa je poslal okrožnico s pozivom, da se v čimvečjem številu delovne organizacije vključijo v to akcijo. Nosilec akcije je bil Rdeči križ Slovenije ob sodelovanju z občinskimi odbori RK.

Zbiranje odpadnega papirja je imel poleg stabilizacijskih namenov tudi human značaj. Zbran denar bo namenjen obnavljanju mladinskega okrevališča na Debelem ritcu.

Tudi v naši delovni organizaciji smo se pridružili tej akciji in tako prispevali svoj delež k humani človekovi dejavnosti.

Vesna

Vaje zračno puško pripomorejo k boljšemu bojnemu streljanju

Iz pregleda statistične službe v naši občini

V letu 1981 je bilo v radovljjski občini na sekretariatu za notranje zadeve pri občinski skupščini izdanih občanom 2.317 novih potnih listov, uslužbenci tega sekretariata pa so podaljšali še 3.644 potnih listov. Lani so začeli izdajati tudi otroške potne liste za upravičence, ki so mlajši od 14 let.

Število prebivalcev radovljjske občine se je lani povečalo za 325 občanov. V matičnih knjigah je bilo na dan 31. decembra 1981 zapisanih skupaj 32.134 stalnih prebivalcev. Lani je umrlo v naši občini 311 občanov, v istem času pa je bilo prijavljeno 477 novorojenčkov.

V občini Radovljica je bilo v začetku leta 1982 registriranih 16.969 raznih motornih vozil. Lani je bilo na novo registriranih 1.950 vozil, od teh 75 tovornjakov, 65 motornih koles in 1.815 osebnih avtomobilov. Naši občani pa so prijavili lani tudi 20 počitniških stanovanjskih prikolic. V letu 1981 so pristojni organi sekretariata za notranje zadeve v naši občini izdali 1.914 novih voznških dovoljenj kandidatom, ki so uspešno opravili voznški izpit.

Po zadnjem popisu prebivalstva v občini Radovljici je razvidno, da je delež predšolskih otrok v skupnem številu prebivalstva 8,7%, osnovnošolskih otrok pa 12,4%. Srednjošolske mladine je v primerjavi s celotnim prebivalstvom občine 7,5%, višje in visokošolske 7,7% mladine v delovnem razmerju 44,8% in občanov starih nad 60 let kar 19%.

Poleg družbenih stanovanj v radovljjski občini načrtujemo v letu 1982 začetek gradnje tudi 137 zasebnih stanovanj. Največ zasebnih hiš bodo gradili na območju Radovljica — Lesce — Begunje, kjer je predvidena gradnja 75 stanovanjskih enot, na območju Bleda z okolico 40 enot, v Bohinju 6, v Lipniški dolini 6 in z zgoštevajočo gradnjo še 10 zasebnih stanovanj.

STROKOVNO USPOSABLJANJE REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN

Občinska konferenca ZRVS Radovljica je v sodelovanju s sekretariatom za ljudsko obrambo pri občinski skupščini po letnem programu organizirala v aprilu obrambno in samozaščitno usposabljanje za vse rezervne starešine v občini, ki se združujejo v 20 krajevnih organizacijah. Predavanje za člane iz več krajevnih organizacij ZRVS so bila v devetih krajih občine. Na programu so bile teme o protidiverzantskem in protiterorističnem dejstvom po zamisli splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Predavanja so popestrili s predvajanjem poučnih filmov. Sočasno so na zborih rezervnih starešin obravnavali tudi temo o okupacijskih sistemih v sodobnih razmerah.

ZGLEDNA AKTIVNOST PARTIZANSKIH KURIRJEV

V radovljjski občini je med preživelimi še vedno 72 nekdanjih partizanskih kurirjev, ki se združujejo v posebni komisiji partizanskih kurirjev in vezistov pri občinskem odboru ZZB NOV Radovljica. Od leta 1979, ko je bila ustanovljena ta komisija je opravila več pomembnih nalog in akcij v prid širšega seznanjenja javnosti, predvsem pa mladine z junaškimi in pomembnimi nalogami kurirjev v NOB. Na devetih nekdanjih kurirskih postajah na območju občine so odkrili spominska obeležja, zbrali in napisali so statistične in druge dokumentarne podatke ter pripravili večidel gradiva za pisanje kurirske monografije. Priredili so več srečanj in delovnih posvetov ter se polnoštevilno vključevali v vse prireditve in spominske proslave na Gorenjskem. Tudi letos načrtujejo organiziranje več priložnostnih proslav s poudarkom na 90-letnico rojstva Tita, 40-letnico ustanovitve slovenskih brigad in ustanovitve kurirskih relejnih postaj na ozemlju celotne Slovenije.

RAZSTAVA »PARTIZANSKI OBRAZI« BOŽIDARJA JAKCA

V počastitev 9. kongresa ZKS in jubilejev OF ter ustanovitve slovenskih partizanskih brigad so v galerijskih prostorih Šivčeve hiše v Radovljici konec aprila svečano odprli razstavo grafičnih slik »Partizanski obrazi« enega največjih še živih slovenskih likovnikov in udeležencev NOB Božidarja

Jakca. Ob tej priložnosti so Muzeji radovljjske občine izdali lepo opremljen katalog. Razstava, ki je pomenila velik kulturni dogodek za Radovljico je bila izjemno dobro obiskana, posebno razveseljuje pa je, da so si jo ogledali v organiziranih obiskih tudi šolski otroci.

TEKMOVANJE MLADIH

V okviru prireditev ob mesecu mladosti so 15. maja učenci vseh osnovnih šol iz radovljjske občine, s svojimi najboljšimi ekipami v Begunjah pri osnovni šoli »4. maj« nastopili v tekmovanju v obrambnih veščinah, civilni zaščiti in prometni varnosti. Na 6 km dolgem patrolnem pohodu so reševali taktične, topografske in strelske naloge ter nudili prvo pomoč. Najbolj so se letos izkazali učenci osnovne šole z Bleda, drugouvrščeni so bili njihovi vrstniki iz osnovne šole Lipnica, tretji pa učenci iz Bohinja.

MEDNARODNO SREČANJE KNJIŽEVNIKOV NA BLEDU

V hotelu Park na Bledu je bilo od 12. do 15. maja 15. mednarodno srečanje književnikov iz različnih držav sveta, ki ga je organiziral slovenski PEN klub in Društvo slovenskih književnikov. Glavna tema tokratnih zelo živahnih razprav je bila posvečena odnosom med literaturo in ideologijo. Okoli 60 udeležencev srečanja si je med bivanjem na Bledu ogledalo bližnje in daljnje kulturnozgodovinske zanimivosti.

5. junij – svetovni dan varstva okolja

Razvoj svetovnega gospodarstva je v petdesetih in šestdesetih letih doživel mnogo sprememb. Bruto nacionalni proizvod se je v razvitem svetu povečal za trikrat v borih desetletjih, istočasno se je delež kmečkega prebivalstva v Evropi zmanjšal od 20% na 10%. V Zahodnih deželah so bili ekonomisti prepričani, da je pred njimi konstantna gospodarska rast brez recesij. Toda sedemdeseta leta so pokazala drugačno sliko. Ne le, da se je rast upočasnila, v nekaterih deželah se je približala 0. Z energetske krize pa je rastla tudi zavest o stalnem slabšanju človekovega naravnega okolja.

Rezultat novih spoznanj je bil sklic Evropske konference o okolju 5.6.1972 v Stockholmu. Sprejete so bile splošne smernice mednarodnih odnosov na tem področju in ustanovljen program ZN za okolje (UNEP):

— zagotoviti sistem informacij o onesnaževanju okolja v svetu

— zagotoviti dogovarjanje o normah in sklepanje konvencij za varstvo okolja

— usmerjati in koordinirati, po potrebi pa tudi izvajati študijsko proučevanje problemov okolja

— koordinirati dejavnosti drugih organov ZN, ki se ukvarjajo s problemi okolja, kar vključuje koordinacijo programov in projektov tehničnega sodelovanja na področju okolja, ki jih izvajajo drugi organi ZN.

15. decembra 1972 je Generalna skupščina ZN na 27. zasedanju z resolucijo 299 (XXVII) t. 4 sprejela obeleževanje 5. junija in ta dan naj bi bil svetovni dan človekovega okolja. Tako je vzpodbudila vlade in organizacije v okviru sistema ZN, da obeležijo Svetovni dan človekovega okolja z raznimi akcijami, s katerimi bi pokazale člove-

kovo skrb za zaščito in izboljšanje človekovega okolja.

Tudi v naši domovini mineva 10 let, odkar lahko govorimo o organiziranem varstvu okolja. Kakšno je danes stanje? Odgovor bi našli v izveščku razprave dr. M. Tepine, predsednika sveta za VO pri predsedstvu RK SZDL na konferenci 2. 2. 1982:

Raziskovalna skupnost Slovenije je ukinila komisijo za VO in projektni svet s projektom vred, tako da naloge zaman iščejo projekt, namesto da bi projekt iskal nosilce nalog.

Še vedno čakamo na zakon o prostorskem planiranju in na prostorski plan Slovenije, kakršnega je SR BIH sprejela.

Zakon o varstvu zraka se ne uresničuje, celo glavno mesto republike, ki je znano po onesnaževanju zraka, nima skupnosti za varstvo zraka.

Osnovne šole posvečajo več pozornosti ekološkemu izobraževanju kot višje in visoke šole, čeprav v svetu vlada prepričanje, da mora postati ekologija del izobrazbe sodobnega človeka.

Imamo 4 več ali manj improvizirana društva za VO in njihovo zvezo, katere aktivnost presega njene materialne možnosti.

Sindikati še niso spregovorili glasne besede o varstvu okolja, čeprav bi se morali zavzeti za vrednote delovnega okolja in za gospodarjenje z odpadki kot sekundarnimi surovinami.

Dobili smo sicer zakon o varstvu naravne in kulturne dediščine, ki pa ga občine slabo uresničujejo. Tako je valorizacija spomenikov še naprej v rokah strokovnih služb, čeprav zakon ovrednotenje naravne ali kulturne dediščine kot zavarovanega spomenika poverja občinskim skupščinam.

Medtem se onesnažuje voda, zastrupljanje rib in onesnaževanje zraka se nadaljuje. Podjetniško in zasebniško naravnane gradnje še naprej požirajo najrodovitnejši del zemlje. Urbanistične in podjetniške ambicije v mestih načrtujejo nova naselja na najrodovitnejši zemlji, namesto da bi z njimi spreminjali vaške strukture zunaj mest.

Vsako, še tako ljubiteljsko ali strokovno vprašanje, ki dobi značaj zanemarjenja uzakonjenih načel našega družbeno-političnega sistema ter kršenja na osnovi sprejetih družbenih dogovorov postane politično vprašanje toliko bolj, kadar gre za nasprotovanje interesov delovnih ljudi, njihovi delovni pripravljenosti in zdravju.

Ni odgovoren in kriv samo tisti, ki je zažgal kozolec, marveč prav tisti, ki je požigalca nagovarjal in tisti, ki ni poklical gasilske brigade in se ji ni pridružil.

Z drugo besedo: odgovornost ni samo v pravicah in dolžnostih delavcev, občanov, samoupravljalcev marveč v rokah vseh državljanov.

Praznik Svetovni dan varstva okolja bi veliko več pomenil, da bi opravili vsaj eno dobro delo v prid čistemu in zdravemu okolju!

Jože Ambrožič

Sergej Gradnik

Občni zbor turističnega društva iz Gorij

V letošnjem maju je bil po štirih letih premora v Gorjah občni zbor Turističnega društva Gorje.

V TD Gorje je vključenih le 178 članov, zato se vodstvo društva trudi, da bi le-teh še več pridobili. Na občnem zboru je bil sprejet sklep, da bodo ustanovili podmladek pri društvu, ki že sedaj šteje 50 do 60 mladih. V večini so to šolarji sedmega in osmega razreda osnovne šole iz Gorij, njihova mentorica je pedagoginja Anica Por, ki je obenem tudi tajnica tega društva in ima že tudi izdelan celotni program za delo te mlade skupine.

Turistično društvo nima nikakršnih dotacij; pretežni del sredstev pa prinaša soteska Vintgar. Obiskov je letno okoli 50 do 60 tisoč.

Pohodne galerije soteske so letos temeljito obnovili. V skale so vbetonirali železne konzole, na te pa so privarjeni I profili v vzdolžni smeri, le pohodno mostičke je leseno. Dolžina soteske meri 1632 metrov, skoraj vsi mostovi so obnovljeni, ostalo jih je le še 33 metrov.

V letu 1983 bodo slavili 90-letnico otvoritve te sve-

točno znane soteske in bodo ob tej priliki odprli povsem nov bife na slapu Šumu, ker je dosedanji dotrajan.

Razprava je tekla tudi o odajanju turističnih sob in o razvijanju kmečkega turizma, kar pa v Gorjah za to še niso podani vsi pogoji. Velik problem predstavlja voda, ki jo velikokrat primanjkuje zlasti v višje ležečih naseljih. Kaže

pa, da bo to že v naslednjem letu odpravljeno, kajti v Radovni že polagajo dodatne vodovodne cevi.

Govorili so tudi o obnovi poključskih galerij, ki so povsem opustošene in še o marsičem, toda vse je ostalo le pri razpravi, kajti sredstev za to ni.

Jože Ambrožič

Celovečerni koncert pevskega zbora iz Zasipa

22. maja je bil v Gorjah, v domu Partizana izveden celovečerni koncert komornega moškega pevskega zbora iz Zasipa pod vodstvom profesorja Janeza Boleta. Zbor je izvajal slovenske narodne, umetne in borbene pesmi.

Komorni moški pevski zbor KPD iz Zasipa šteje 16 članov in obstaja že 55 let. Pod vodstvom zborovodje profesorja Janeza Boleta dosegja zadnje čase odlične uspehe, kar se

je izkazalo tudi na koncertu v Gorjah. Dvorana gorjanskega Partizana je bila polno zasedena. Vsaka pesem je požela buren aplavz. Koliko prostega časa, koliko vaj je bilo potrebnih, da je zbor dosegel tak nivo.

Bil je res čudoviti večer in je vsakomur, ki ljubi zborovsko pesem, resnično lahko žal, da koncerta ni poslušal.

Jože Ambrožič

Letne igre SOZD GLG

2. letne igre SOZD GLG Bled v balinanju, kegljanju, malem nogometu, namiznem tenisu, streljanju, šahu in holzarskih igrah je letos organizirala KOOS Alples Železniki. Tekmovanja so se vrstila na vseh športnih objektih po Železnikih in mali nogomet v Selcah, tako da niso bila vsa tekmovanja izpeljana v celotnem športnem kompleksu kot lansko leto v Škofji Loki. Vendar so športne igre potekale v zblizovanju in spoznavanju med tekmovalci DO posebno s »holzarskimi« igrami, ki so popestrile celotni zbor športnikov Gozdarstva in lesarstva Gorenjske.

V skupni razvrstitvi ekipno je LIP Bled zasedel 2. mesto s 26 točkami, za Jelovico, ki je zbrala 35 točk in pred Alplesom s 24 točkami, sledili so: Gradis, LIO 15 točk, GG Bled 13 točk, GG Kranj in Zlit 11,5 in Aero Medvode 9,5 točk.

REZULTATI:

Kegljanje — moški: 1. Alples 1389 kegljev, 2. Jelovica 1221 kegljev, 3. Aero 1142 kegljev, 4. Zlit 1127 kegljev, 5. GG Bled 1126 kegljev, 6. LIP 1114 kegljev, 7. Gradis 1059 kegljev, 8. GG Kranj

Kegljanje — ženske: 1. LIP 726 kegljev, 2. Jelovica 686 kegljev, 3. Alples 684 kegljev, 4. GG Kranj 533 kegljev, 5. Zlit 480 kegljev

Mali nogomet

predtekmovanje:
GG Kranj: Aero 1:2, Alples: LIP 0:3 disk., Zlit: GG Bled 6:7

polfinale:

Jelovica: LIP 2:0, Aero: GG Bled 0:1

finale:

LIP: Aero 2:1 za 3. mesto, Jelovica: GG Bled 3:1 za 1. mesto

Namizni tenis — moški:
predtekmovanje:

Jelovica: GG Kranj 5:0, Zlit: GG Bled 0:5, Alples: LIP 5:3

finale:

GG Bled: Alples 4:5, Jelovica: GG Bled 5:0, Alples: Jelovica 2:5

končni vrstni red:

1. Jelovica 6 točk, 2. Alples 5 točk, 3. GG Bled 4 točke, 4. LIP, GG Kranj, Zlit 2 točki

Namizni tenis — ženske

Jelovica: LIP 3:5, LIP: Alples 5:0, Alples: Jelovica 0:5

končni vrstni red:

1. LIP 3 točke, 2. Jelovica 2 točki, 3. Alples 1 točka

Streljanje — moški

1. Gradis 829 krogov, 2. LIP 742 krogov, 3. Alples 737 krogov, 4. Jelovica 735 krogov, 5. GG Kranj 623 krogov

Streljanje — ženske

1. Gradis 444 krogov, 2. LIP 408 krogov, 3. Jelovica 388 krogov, 4. Alples 339 krogov, 5. GG Kranj 226 krogov

Šah

Jelovica: LIP 4:0, Alples: GG Kranj 1,5:2,5, Jelovica: Alples 4:0, GG Kranj: LIP 2,5:0,5, Alples: LIP 2:2, Jelovica: GG Kranj 3:1

končni vrstni red:

1. Jelovica 11 točk, 2. GG Kranj 7 točk, 3. Alples 3,5 točk, 4. LIP 2,5 točk

Balinanje

1. Gradis, 2. Zlit, 3. Jelovica

»Holzarske« igre:

— moške dvojice:
1. Boškarski — Dolenc, GG Bled 3.01,4 min, 2. Meglič — Mijić, GG Kranj 3.11,4 min, 3. Memić — Perković, Aero 3.13,0 min

— ženske dvojice:

1. Šefman — Urankar, LIP 4.35,0 min
— mešane dvojice:
1. Metka in Dušan Lebar, LIP 4.26,0 min, 2. Horvat — Ristič, LIP 4.38,6 min, 3. Slavc in Slavka Stanonik, Gradis 5.38,0 min

Legat Lovro

kom. Zato se je v pretekli sezoni izvedlo na smučiščih Koble 84 različnih smučarskih tekmovanj, med katerimi naj omenimo evropski pokal za ženske v slalomu in veleslalomu in teden smuka za državno in republiško prvenstvo za mladince in mladinke. Dosežena popularnost in kvaliteta smučišča s 150000 smučarji obiska v letu 1981 nudi veliko možnost za uspešno poslovno vključevanje ostale dejavnosti. Žal je to še vedno skoraj neizkoriščen, saj so potrebne nočit-

vene in gostinske zmogljivosti, v vseh 10 letih razvoja se niso dosti povečale. Poseben problem, ki še bolj hromi razvoj Koble je neprimerna cesta, ki je v zimskem času nevozna. Nadalje bo potrebno zgraditi gospodarsko poslopje na Ravnah, v katerem bodo delovni prostori, skladišče, garaže in potrebne sanitarije.

SC Kobla ima predvideno gradnjo naselja Zoissova plana, ki predvideva gradnjo petih blokov. V vsakem je 30 stanovanjskih enot s skupaj 120

ležišči. Dva namenjena bloka sta za delovne organizacije, en blok pa za individualne kupce, dva bloka za Kompas. ŽG — TTG Ljubljana pa bo gradila samopostrežno restavracijo s sto sedeži na Ravnah.

Možnosti za razvoj SC Kobla so velike in tudi rezultati poslovanja so ugodni. To pa je napotilo vsem delovnim organizacijam, ki združujejo sredstva v konzorciju za uspešnejša vlaganja pri izgradnji smučarskega centra Kobla.

Vojvoda

Deseti memorial Zvoneta Koflerja

V nedeljo, 16. maja letos je bilo v Vratih deseto smučarsko tekmovanje v spomin na tragično preminulega alpinista, gorskega reševalca ter odličnega smučarja Kofler Zvoneta.

Zvone Kofler se je rodil 2. 11. 1944 v delavski družini v Mojstrani, kjer je obiskoval osnovno šolo. Leta 1962 se je izučil za mizarja in se zaposlil pri LIP Mojstrana. Nato je odšel na odsluženje vojaškega roka in od leta 1965 pa do leta 1971 (ko je tragično preminul) je bil spet v DO LIP Mojstrana.

Bil je miren, tih in zelo dober delavec ter tovariš. Nikdar ni odklanjal nobenega dela in vse je naredil, kar mu je bilo zaupano in določeno. Kdor je poznal Zvoneta, ga ima v spominu ohranjenega kot odkritosrčnega in nasmejane- ga. Bil je velik alpinist in gor-

nik. Škoda, da je moral umreti tako mlad, kajti pred njim je bilo še vse življenje.

Zvone je bil že v mladih letih velik ljubitelj gora. Že v šoli, ko je bral zgodovino Jakoba Aljaža, se je tudi sam predal goram. Velikokrat je bil zmagovalec gore, gore — kjer v areni ni bilo gledalca. Toda Zvone je zmagoval. Vodil je prvenstveno navezo v najtežji smeri v Stenarjevem trikotu in v smeri Mojstran- skih veveric v Sfingi severne Triglavske stene, Peternelevo smer s Čopovim stebrom v enem dnevu in še mnoge druge smeri.

Bil je tudi junak v Centralnih Alpah: Walkarjev steber in Mrtvaški prt v Grandes Jassesu. Tudi Bonatijeva smer v Grand Capucin je klo-

nila. Poskus v Eigerju ni uspel zaradi slabih vremenskih razmer. Toda vse direktisime v Treh cinah so bile zopet njegove. In nazadnje: bil je zmagovalec Isor O Nala v Hindukušu v novi smeri južne stene skupaj z Jankom Ažmanom.

Nesrečno naključje pa je hotelo, da je izgubil življenje in umrl kot žrtev prometne nesreče, ko se je vračal kot zmagovalec domov.

Ko smo se poslavljali na njegovi zadnji poti, je bilo slovo težko. Življenje je resnično kruto. Zakaj prezgodaj umirajo tisti, ki bi morali živeti? Res je, da se človeško življenje začne z rojstvom in konča s smrtjo, toda nekaterim prezgodaj...

Noč

Bled — kraj pomembnih ustvarjalcev

Nadaljevanje

Z Bleda je doma tudi kipar, rezbar in plastik Franc Ropret (1878—1956). Prve nauke pri obdelavi lesa in kamna je dobil pri mojstru Janezu Vurniku v Radovljici. Nato je dokončal umetniško obrtno šolo v Ljubljani pri kiparju Alojziju Repiču. Tu se je priučil ornamentike, katera mu je služila pri rezbarjenju. Delal je na Bledu, po prvi vojni pa se je naselil v Mengšu. Njegova dela so rezbarske podobe, kipi in dekoracija pri lesenih izdelkih. TD Mengeš je priredilo v letu 1972 razstavo njegovih del, žal pa je

niso prenesli na Bled, kjer je še nekaj njegovih sorodnikov. Najbolj znana je njegova podoba v lesu »skrivalnica«.

Na Bledu je živel tudi fotograf-umetnik Janez Puhar. Bil je učen, največ pa se je posvečal fotografiji. On je projiciral slike iz stekla in jih povečal na stene oziroma platna.

Ne smemo pa prezreti dveh mož, katerima se imamo zahvaliti, da blejska zgodovina ni zatoni v pozabo. Obravnavala sta zgodovinski razvoj Bleda. To sta bila blejski župnik Fran Gornik in šolski nadučitelj Rajko Gradnik. Fran Gornik je napisal pomembno delo »Bled v fevdalni dobi«, kjer je po zgodovinskih virih obdelal življenje kmečkega prebivalstva na Bledu in okolici. Knjiga je zelo zanimiva in jo je vredno kupiti.

Rajko Gradnik pa je obdeloval predvsem geološke študije od ledeniške dobe dalje, pisal je o blejskem jezeru, njegovi sanaciji in o klimatskih razmerah na Bledu. Zbiral je razne družbenopolitične podatke, spise o kulturnem in gospodarskem položaju tega mesta. Ostalo pa je neobdelano in ima v lasti turistično društvo Bled. Franc Gornik je tu svojo knjigo pisal z veliko ljubeznijo do Bleda in tako so mu na nagrobni spomenik vklesali te besede:

»Francu Gorniku — zgodovinarju Bleda Poiskal davne zgodbe si o nas, odkril si našega rodu odlike trpljenja, trud in kri, ponos, zvestobe. Vse se je zvrstilo. Dal si nam knjigo rodov očetov naših trpke zgodovine in v njej obraz slovenske domovine!«

Na pikniku TO trgovina

Pod Mežakljo, na livadi, kjer bistri potok žubori, na piknik vabljeni smo b'li. Ura 14.00 je odbila, ko naša družba je navzgor zavila. Vreme pa kakor bi ga naročili — sonce toplo je sijalo. Mi pa smo se veselili, društvo se ni dežja bálo.

Prizadevni Polde skrbel je za ognjišče, Francka je čevapčiče delila, Sonja pa je poskrжела, da družba naša žeje ni trpela. Za suha grla, lákoto zares je dobro poskrbljeno b'lo. Splošna mesna stiska naš piknik je pritiska. Čevapčiči so takšne mere, da nobene ni zamere.

Športno smo se vsi izkazali, nekateri prvič nogomet smo igrali. Kratkočasno je bilo in špansko, kot marela Špela je za žogo v potok odletela. Mimo krave so na paši zacingljale družbi naši...

Mrak je pádal na zemljó, vsi pod smreko k ognjišču se vsedli smo. Lepe národne smo peli. Kot pravi prijatelji smo se razšli iz piknika na zeleni livadi, tiste junijske noči.

Vesna

Smučarski center Kobla

Začetek žičniarske dejavnosti sega v leto 1971, ko je tedanji Turist progres zgradil prvo vlečnico v Bohinjski Bistrici. Z ustanovitvijo konzorcija za vzdrževanje sredstev za izgradnjo Smučarskega centra Kobla se je v letu 1973 začelo intenzivno delati na projektih in drugi dokumentaciji. V letih 1975—1980 je bil realiziran načrtovani program v vrednosti 55 milijonov dinarjev. Zgrajeno je 5 žičnic z urno zmogljivostjo 4500 oseb in 80 ha zatravljenih smučarskih površin. Zgrajen je kompletni elektro napajalni sistem, nabavljena je najnovejša mehanizacija za vzdrževanje smučišč.

V tekočem letu se je načrtovala naložba v višini 15 milijonov din za vlečnico Kozji hrbet transformator Sedlo na vrhu Koble III, finalizacija prog na zgornjem območju in pričetek del gospodarskega poslopja na Ravnah. Ker pa se ni uspelo dobiti končnega kredita, se je vrednost zmanjšala na 5 milijonov din, kolikor je bilo na razpolago združenih in lastnih sredstev. Program SC Kobla za 1982—1985 leta pa predvideva izgradnjo vlečnice Kozji hrbet s kapaciteto

1200 oseb na uro, otroško vlečnico Medvedek s kapaciteto 700 oseb na uro, vlečnico Ravne II s kapaciteto 1000 oseb na uro, predvidena je kot istočasna rekonstrukcija obstoječe vlečnice Ravne I v dvojno vlečnico, dvosedežnico Sedlo s kapaciteto 800 oseb na uro in vlečnico Rovte s kapaciteto 1100 oseb na uro.

Vzporedno z izgradnjo navedenih žičnic so potrebni zelo omejeni posegi na smučišče, kjer pokrivajo naprave že zgrajeno smučišče. Predvideni so novi odseki na progi Kobla II in ureditev smučišča ob vlečnici Rovte in Medvedek. Za razbremenitev proge ob Kobli I pa se predvideva ureditev sestopa po stari smuk progi imenovani Hruške.

Po velikosti je SC Kobla na sedmem mestu v Sloveniji po prihodu, v letu 1981 pa na šestem mestu v Sloveniji. Zanimanje smučarjev močno raste, kar dokazuje porast obiska v letu 1981 za 30%. Vzrok, da se vse več smučarjev odloča za smučišče Kobla, je vsekakor sloves, da so smučišča na Kobli ena najbolj pripravljenih in varnih in nadalje cenenost prevoza do smučišča z belim vla-

Pred njim je Bled opisal dr. Franc Kimovec, ki je tudi kot kaplan služboval na Bledu. Knjižici, ki je izšla leta 1908 v slovenskem in nemškem jeziku, je dal naslov »Bled — nekdanj in danes«, naslovil pa jo je prijateljem slovenskega raja. Dokaj izvirno opisuje zlasti blejski grad, otok in življenje na njem, farno cerkev, pripoveduje o zabavi in sezonskem življenju, posebej pa obravnava okolico in njene posebnosti.

V blejski okolici najdemo tudi zanimivega učenjaka prof. Albina Belarja (1864—1939). Bil je kemik in naravoslovec po poklicu, ukvarjal pa se je predvsem z znanostjo o potresih. Že leta 1897 je postavil v Ljubljani postajo za merjenje potresov, ki so jo ogledovali domači in tudi tuji strokovnjaki na tem področju. Po letu 1918 se je preselil v bližino Vintgarja, kjer si je kupil hišo. Postavil je tudi observatorij za merjenje potresov, sam je izdelal potrebne naprave.

Znamenit je bil tudi prof. Bogdan Vovk, kateremu so leta 1978 podelili naslov »zaslužnega profesorja«. Takšno priznanje si je zaslužil zaradi velike prizadevnosti za vzgojo kadrov, zaradi raziskovalnega dela ter razvoj kmetijstva. Kmetijstvo je v ljubljani na domači kmetiji. Še danes živi na Bledu.

Ne smemo pozabiti znanega zgodovinarja farmacije prof. mr. ph. Franca Minarika (rojen 1877), ki je prišel na Bled s svojo družino v letu 1923. Tu je

služboval v lekarni do leta 1927, potem se je preselil v Maribor. Lekarno je prodal Mariji Zamidi. Lekarno je uredil v sedanjih prostorih TD Bled, kasneje so jo preselili v današnji ZD Bled. Poleg lekarnarskega poklica, se je že v mladosti bavil s farmacijo in medicino. Napisal je več kot sto del in razprav s tega področja. Najvažnejše so: Črtice iz zgodovine kranjske farmacije, Olimje — historična lekarna v sliki in besedi. Najpomembnejše pa je njegovo delo: Od staroslovanskega vraštva do sodobnega zdravila (1971). V zadnji knjigi je obdelal zgodovino farmacije v splošnem posebej na našem področju.

Minarik je napisal več član- kov o blejski zdravilni vodi: Sto let blejskega vreca (1922), O železnih toplicah na Bledu in nekaterih sodobnih vrelih (1923) in spominski list in kolajna Arnolda Riklaja. To je ostalo v rokopisu v SAZU. Posegel pa je tudi na področje balneologije — vodi o zdravilnih vodah. Za vse to požrtvovalno delo je ob stoletnici slovenskega zdravniškega društva ob njegovi osemdesetletnici postal njegov častni član in izredni profesor zgodovine medicine. Za nas je najpomembnejše odkritje in ureditev zgodovinske lekarne iz 17. stoletja v bivšem samostanu Olimje pri Rogaški Slatini.

Božo Benedik
(se nadaljuje)

Korzika – otok divje romantike

Nadaljevanje

Ogled glavnega mesta

Še v času Napoleonovega rojstva mesto ni imelo več kot 4.000 prebivalcev, danes pa jih šteje že nad 45.000. To je v pravem pomenu besede Napoleonovo mesto. Ta velemož, simbol Ajaccia in Korzike, je prisoten na vsakem koraku. Njegovo ime nosijo ulice, trgi, zgradbe. Njegove slike, kipci in reliefi so tudi največkrat upodobljeni v različnih umetniških pa tudi kičastih izdelkih spominkarjev in umetnikov. Svojemu razvoju se ima mesto zahvaliti najprej Genovi, ki je zgradila močno utrdbo in pristanišče, še bolj pa samemu Napoleonu Bonapartu, ki je bil tu rojen. Z bliskovitim vzponom tega malega, okrutnega in bojevitnega Korzičana, se je razvijal tudi Ajaccio, ki je postal najpomembnejše prista-

niško mesto in gospodarsko središče otoka.

Stari del mesta visokih, tri do štiri nadstropnih strnjanih hiš, se razteza ob prelepi polkrožni peščeni obali v širino do 4 km. V mračnih, ozkih ulicah je življenje še vedno takšno kot je bilo nekoč. Tu smo srečali prave Korzičane v njihovi enostavni črni nošnji s širokokrajnimi klobuki, perice na koritih, kako perejo in klepetajo, krošnjarje, ki ponujajo svoje izdelke iz protja, lesa, kože in kamna. Novi del mesta je po arhitektonskih oblikah hotelov, poslovnih in stanovanjskih zgradb, vse v snežno belih pročeljih, primer prave gradbene skladnosti in prilagojenosti mediteranske- mu okolju.

Moderni objekti prav nič ne zaostajajo za podobnimi zgradbami katerekoli evropske metropole. V poseben okras mestu so skrbno negovani parki,

aleje platan, palm, mimož in okrasnega grmičevja. Že sredi februarja v urejenih cvetličnih nasadih cvetijo vrtnice in drugo cvetje. Na širokih alejah se kar vrste obeležja in spomeniki, ki spominjajo na svojega slavnega rojaka Napoleona.

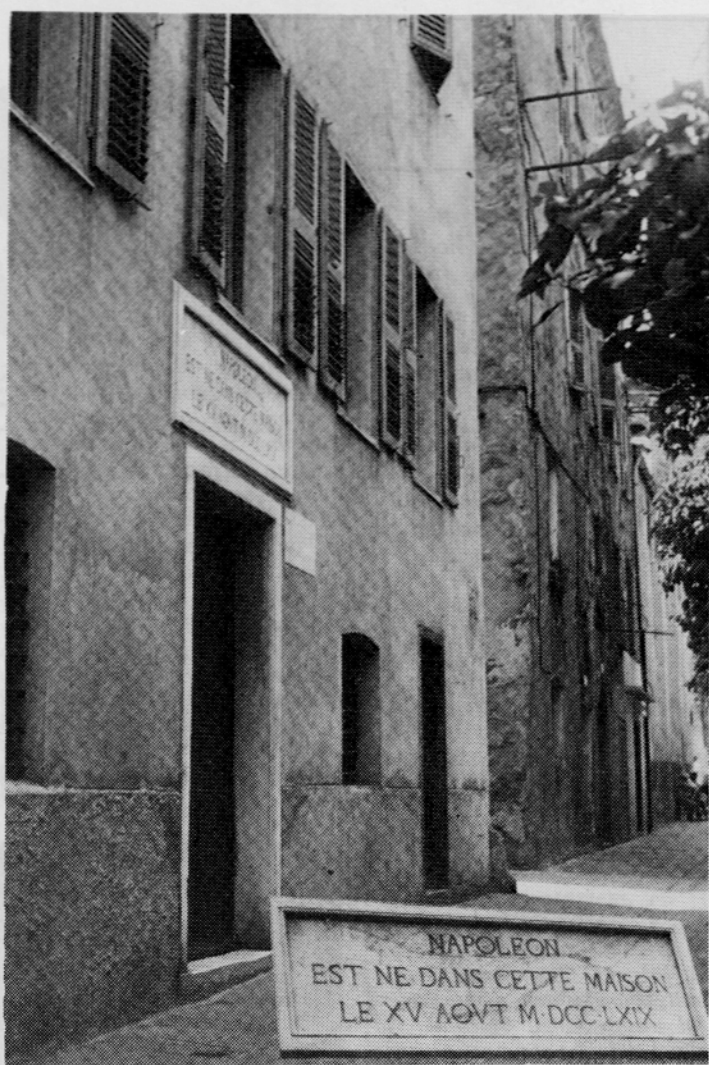
Tudi mestni promet, predvsem avtobusni, je zelo živahen. Vozniki osebnih avtomobilov, v glavnem francoskih znamk, so še kar disciplinirani in ljubeznivi, kar na splošno velja za vse meščane.

Najpomembnejši del mesta je pristanišče, kjer pristajajo potniške ladje in trajekti. Za razliko od drugih večjih pristanišč, je izredno urejeno in čisto. Vsa obala je tlakovana z belimi kamnitimi ploščami in obkrožena s cvetličnimi nasadi in palmovimi drevoredi. Precej spominja na obalo Nice in mondenega Cannesa na francoski obali.

Napoleonov muzej

Na glavnem trgu Marechal Foch, ki je obdan s palmami, posedajo na klopih domačini in turisti. Tu je mestna hiša s širokim marmornatim portalom in velikim stebriščnim predverjem. V 1. nadstropju smo si ogledali Napoleonov muzej. Osrednji prostor je razkošni cesarski salon s karminsto svilenimi tapetami in zlatimi ornamentami cvetlic. S stropa se spušča čudovit kristalni lestenec s sto svečami, ki so ga čehoslovski steklarski mojstri ročno izdelali in imenovali »Praška pomlad«, kar ni v nobeni zvezi z Dubčkovsko praško pomladjo. Na vseh štirih stenah vise ogromne oljne slike veličine 3 x 2 m članov Bonapartejeve družine. Razen cesarja Napoleona I. so tu še podobe njegovega očeta Carla, matere Letizije, bratov Josepha, Luciena, Jeroma, Napoleona III., doprsni kipi kardinala Fescha, Letizije ter posmrtna bronasta maska Napoleona. V sosednjem modrem salonu, imenovanem »salon medalj«, so v vitrinah razstavljene medalje, spominski novci v zlatu in srebru ter bronu. Te so darovali Ajacciu iz Napoleonu dostojanstveniki iz celega sveta. Posebno pozornost zasluži cesarska krona v obliki lovorjevega venca iz čistega zlata, ki tehta 1,8 kg. Znano je, da jo je na kronanju v pariški cerkvi Notre Dame vzel iz rok papeža in si jo sam položil na glavo.

Da je imel Napoleonov stric, brat njegove matere Letizije, kardinal Fesch veliko vlogo v življenju svojega slavnega nečaka, je nič koliko dokazov, ki so vidni povsod v Ajacciu. Tudi njegovo ime — Fesch, nosi eden od večjih trgov in ulica v središču mesta. Posebno zanimiva pa je palača Palais Fesch, ki stoji v neposredni bližini mestne hiše. Pravijo, da je kardinal vse do smrti stal ob strani. Krilo palače je preurejeno v galerijo s preko 1000 dragocenih slik, ki jih je kardinal zapustil mestu. Razstavljene so mojstrovine najpomembnejše francoske in italijanske slikarske umetnosti, ki je po zbirki takoj za pariškim Louvrom. K najbolj dragocenim in najbolj občudovanim slikam prištevajo Boccattijevo Marijo z igrajočimi angeli, ki sodi k najvišjim dosežkom umbrijske šole izven Italije, pa tudi Botticellijeva Marija z girlando in Tizianova Mož z rokavicami ter mnoge druge, ki pa si jih nismo utegnili ogledati. Žal si nismo mogli, zaradi pomanjkanja časa, kot vedno ob takšnih kratkih izletih, ogle-

Rojstna hiša Napoleona Bonaparte v Ajacciu

dati dragocene zbirke pokrajinskih slik rimske in napolitanske šole iz 17. in beneške šole iz 18. stoletja, ki so skupaj s številnimi tihožitji iz 17. in 18. stol., razstavljene v tej galeriji. Poleti se v sobanah muzeja kar tare množica turistov.

Mestna knjižnica v severnem krilu kardinalove palače hrani zbirko nad 50.000 knjig korziške literature ter filozofsko verskih del, med katerimi so unikati prvih izvodov 200 starih rokopisov. Temeljni kamen za to veliko biblioteko je položil že 1.800. leta Napoleonov brat Lucien.

Rojstna hiša Napoleona Bonaparta

Kljub naglici smo utegnili obiskati tudi najznamenitejšo posebnost Ajaccia, ki jo imajo na Korziki za prvovredno svetinjo — Napoleonovo rojstno hišo. Ta stoji na majhnem tihem trgu Place Letizia. Komaj opazna trinadstropna meščanska stavba na zunaj ne naredi nobenega posebnega vtisa. Sivo pobeljeno pročelje s temnozelenimi okni, se skorajda ne loči od, za spoznanje bolj trošnih zidov sosednjih stavb, ki se strnjeno stiskajo v ozki ulici. Ob vratih na zunanem zidu je marmorna plošča na kateri piše, da je v tej hiši rojen Napoleon 18. avgusta 1769. leta kot drugi sin Carla Bonaparta, notarja in matere Letizije. Gospa Letizia, meščanska hči, je rodila celo plejado kronanih glav. Razen najslavnejšega evropskega cesarja Napoleona, še njegove štiri brate Josipha — španskega kralja, Luciena korziškega kralja ter dve italijanski princezi — Paulino in Eliso in še neapeljsko kraljico Caroline. Plodna mati, ni kaj reči.

Notranjost te, za Korzičane svete hiše, je preprosta kot večina meščanskih hiš iz 18. stoletja. V takratnih časih na prelomu 18. in 19. stoletja pa je veljala za imeniten dom družine Bonaparte. To je opaziti tudi po stilnem pohištvu iz tiste dobe, ki ga je osebno na-

bavila Letizia. Leseni stropi so že skoraj prepereli, tako da čuvaj muzeja dovoli ogled posameznih prostorov v nadstropjih največ dvajsetim obiskovalcem. S posebnim zanimanjem smo si seveda ogledali sobo, temnordeč plišasti otoman, na katerem je bil rojen Napoleon. Videli smo njegovo otroško spalnico s široko, a ne kdove kako dolgo posteljo, kadilni salon, sprejemnico mame Letizije, jedilnico z veliko okroglo mizo s 6 stoli in veliki družabni salon z beneškimi lestenci. Po stenah so razporejene stare oljne slike in grafike z družinskimi podobami in prizorišči Napoleonovih bojev.

Notranjost hiše nudi vtis kot bi človek zašel v lepo urejen depo, ki ga bo kar najbolj hitro treba obnoviti. Duh po starini in preperelosti ter zbledeli barve svilenih tapet in zaves, k takšnemu vtisu še bolj pripomorejo. Vendar pa bi bili v zmoti, če bi mislili, da je to posledica pomanjkanja denarja ali malomarnost odgovornih. Potomcem in turistom, ki se jih vsak dan zvrsti na tisoče, želijo ohraniti to dragoceno zapuščino v najbolj izvirnem in verodostojnem okolju.

Vsako turistično skupino, domači vodniki obvezno pripeljejo tudi v katedralo v starem delu mesta. Zunanost komajda opravičuje tako zvane ime, še posebno na sosesčino izredno zapuščenih visokih hiš, ki so prave podrtije. Čelno pročelje ima tri vhode. Osrednji portal je iz marmornatih okvirjev v obliki stebrov, stranska pa sta bolj podobna vratom kakšne stare garaže. Vodnica, domačinka nam je to obrazložila s podatkom, da so marmornate portale ukradli Turki za svojo mošejo in še neki drugi nepridipravi za cerkev nekje v Rimu. Cerkev je zgrajena v 16. stol. v beneško baročnem slogu z veliko kupolo. Njeno notranjost so obnovili ob 200-letnici Napoleonovega rojstva, vendar je še nekaj ločnih stropov izvirno poslikanih ob robu

(Nadaljevanje na 8. strani)

Spomenik cesarju, imenovani Črnilnik Napoleon in njegovi štirje bratje

Korzika – otok divje romantike

(Nadaljevanje s 7. strani)

velike ladje. Posebnost notranje opreme je krstilni kamen, kjer so krstili Napoleona in marmornata plošča z njegovo željo, ko je bil pregan na sv. Heleno, ki glasi nekako tako, da je njegova zadnja želja, v kolikor mu bo usoda dana, da bi bil pokopan v tej katedrali. Do 1857. leta je bila namreč v cerkvi tudi družinska grobnica Bonapartejev, potem pa je bila prenešana v cesarsko kapelo, ki jo je zgradil kardinal Fesch. Glavni oltar je iz belega in barvnega marmorja, ki ga je darovala Napoleonova sestra Elise. Ob štirih marmornatih stranskih oltarjih so zvršene zaobljubljene mize, posvečene materi božji, med katerimi je tudi ena, ki jo je postavila mati Letizia v spomin na prvo zmago njenega sina v bojih pri Montenotte.

Spomeniki

Utrdbo imenovano citadella na južnem delu mesta, ki je s treh strani obdan z morjem si žal nismo mogli ogledati. Na zunaj deluje naravnost grozeče s svojimi obzidji in stolpi. Danes jo naseljujejo mirni revnejši meščani, še pred nekaj leti pa je služila za vojašnico tujski legiji.

Največji in najlepši je okoli 5 m visok Napoleonov spomenik, ki ga v bronu predstavlja kot cesarja z njegovim značilnim klobukom in plaščem, kot je upodobljen skoraj na vseh slikah. Spomenik so postavili 1938. leta na vrhu piramide iz kamnitih blokov, h kateremu vodijo široke stopnice, vmes pa so z velikimi črkami napisani kraji njegovih bojev. V podnožju z leve in desne strani sta dva velika orla na kamnitem podstavku, v katerem sta vklesani letnici rojstva in smrti cesarja. Proti središču mesta je izpod spomenika širok park, nad njim pa je speljana pot na grič od koder je prelep razgled na mesto. Streljaj dalje je tudi Napoleonova pečina in jama, v kateri se je kot otrok igral s svojimi vrstniki.

Chapelle Imperial — Feschova cesarska kapela je zanimiva zaradi grobnice družine Bonaparte, v kateri leži Napoleonova mati, kardinal Fesch, njegovi bratje in oče, čigar truplo je bilo pripeljano šele 1951. leta. Kapela je zgrajena v prejšnjem stoletju v renesančnem slogu, 1923. pa je postala last francoske države.

Črnilnik

Sredi najprostranejšega in obnovljenega mestnega trga mogočno stoji Napoleonov spomenik, ki ga predstavlja v črnem bronu na konju, oblečenega v tuniko z lowerjem vencom na glavi, kot rimskega imperatorja. Na širikatnem marmornem podstavku stoji na vogalih ob konju kipi njegovih štirih bratov, prav tako v rimskih tunikah. Zaradi škatlaste oblike podstavka in simetrično razporejenih kipov z najvišjim Napoleonovim na sredi, ga domačini malce posmehljivo imenujejo kar črnilnik.

Ne daleč je še en njegov spomenik sredi ploščadi sejmišča v belem marmorju, kot sestavni del vodnjaka, ki ga obdajajo štirje mogočni levi. Ta kip po-

nazarja Napoleona kot prvega konzula.

V mestu je še več starih cerkva pa tudi nekaj novih. Ena od teh je zaradi svoje neobičajne konstrukcije iz položno zasekanih navpičnih valjev — zvonikov, na moč podobna nedograjenim belim silosom z rdečim položnim krovom. Ta je zaradi podobnosti upravičeno dobila ime marta-dela.

Po skupnem ogledu nam je Zvonko dal poldrugo uro prostega časa za nakupe v mestu. Po stari kranjski navadi smo se kajpak najprej zapodili v gostilne, restavracije in kavarne na obvezno kavo in kozarček rosea.

Oča iz Žirovnice je z mamo zaman spraševal za golaž ali vampe, zato sta si privoščila

v restavraciji ob pristanišču, namesto »kofeta, kje tok sam ana grda razvada«, narezek in pol litra »ta rdečga«.

V številnih dobro založenih trgovinah v središču mesta smo si lahko nakupili spominke iz lesa, brona, stekla in slonove kosti. Največ je bilo seveda podob in majhnih plastik velikega Korzičana Napoleona. Zelo okusna je usnjena galanterija, keramika in kot povsod ob morju raznovrstna športna oprema za ribarjenje in jadranje. Skoraj vsi smo kupili steklenico ali dve pravega korziškega vina, ki je bilo za naše pojme izredno poceni — 3 do 5 frankov. Razen vina se je splačalo kupiti tudi odlični sir.

Dobro založeni s korziškimi spominki in drugimi dobrotami smo se odpeljali v hotel na kosilo. Morali smo zelo pohiteti, kajti po programu smo imeli na voljo še izlet na severni del otoka in v povratku že direkten prihod na letališče. Pobrli smo prtljago in se poslovili od osebja.

(se nadaljuje)

V slovo Stanku Miklji

Globoko pretreseni smo sprejeli turobno in žalostno vest, da je naše delovne vrste moral mnogo prezgodaj zapustiti naš dolgoletni sodelavec Stanko Mikelj.

Omahnil je pod težo krute in težke bolezni, star komaj 50 let. Ustvarjal in delaven se je težko ločil od nas, od svojih domačih, od svojega dela, saj je to dokazoval z delom, ki ga je opravljal tik pred svojo smrtjo. Naporen delavnik, pa čeprav zadnji čas samo 4-urni, je zaradi bolezni težko obvladoval, vendar ni klonil vse do zadnjega.

Vse svoje življenje je posvetil delu v lesni industriji. Delo je poznal, ni se ga bal, saj je že kot otrok številne družine, posebno še takrat ko je v rani mladosti izgubil svoje starše, moral krepko poprijeti za delo. Izučil se je za mizarja in to delo opravljal več kot 30 let skupaj, od tega 20 let v našem podjetju, v bohinski TO. V tem času, oziroma že v času svoje bolezni je za sebe in svojo družino zgradil domač in tople dom. Žal ga je moral, tako lepo urejenega, zapustiti, saj iz njega diha, predvsem zaradi urejenosti z lesom, topla domačnost, ki bi ga lahko osrečevala, kot tudi ostale domače.

Bil nam je dober tovariš in izkušen sodelavec. Svoje znanje je vedno rad prenašal na druge, pa tudi v prijateljski in veseli družbi je bil vedno dobrodošel. Pogrešali ga bomo, vendar se ga bomo vedno radi spominjali. Hvaležni smo mu za opravljeno dolgoletno delo, uspehi tega dela so za vedno zapisani v kroniki našega podjetja.

Zahvala

Ob težki in boleči izgubi dragega moža in očeta

STANKA MIKLJA

se zahvaljujemo vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali v težkih zadnjih urah njegovega trpljenja. Posebna zahvala tov. direktorju TO Tomaž Godec, delavcem Zdravstvenega doma Bohinj dr. Bahunu in patronažni sestri Miheli, dr. Hribarju za nesebično pomoč, sosedom in vsem, ki so nam stali ob strani.

Prav tako iskrena hvala vsem, ki so ga spemili na zadnji poti, mu podarili cvetje, kolektivu LIP Bled, osnovni šoli dr. Janez Mencinger, vsem govornikom, pevcem in pevkam ter gasilem in duhovnikom in vsem za izrečeno sožalje in tolažilne besede v teh težkih dneh.

Žalujoci:
žena Majda
sin Slavko
hčerka Andrejka z družino
in ostalo sorodstvo

Upokojila se je Marija Vuletič

V petek, 28. maja smo se poslovili od Marije Vuletič, ki se je invalidsko upokojila.

Marija se je rodila 17. septembra 1938 v Porčiču pri Mariboru kot najstarejša v družini, kjer je bilo četrto otrok. Odraščala je v času, ko je bila naša domovina v borbi za svobodo, mir in neodvisnost. Osnovno šolo je obiskovala doma. Tako kot mnogi je tudi ona odšla iskat zaposlitve drugam. Pot jo je pripeljala v Mojstrano, kjer se je leta 1962 zaposlila pri LIP Bled, na žagi Belca. Delo na žagi je bilo težko, posebno v zimskem času, ko je bil mraz in sneg. Opravljala je vsa dela, ki so bila na žagi.

Po ukinitvi žage na Belci leta 1971 je bila prerazporejena v proizvodnjo vhodnih in garažnih vrat v Mojstrano. V novo okolje se je takoj vključila in opravljala vsa dela in naloge, ki so ji bile dane. Vsa dela je opravljala natančno in vestno. Tudi delovni pogoji so bili boljši kot na žagi Belca, toda posledice preteklosti so naredile svoje. Bolezen je bila vsak dan močnejša, tako da je bila invalidska upokojitev neizogibna.

Ob slovesu smo ji izročili skromno darilo. Zaželeli smo, da bi se ji zdravstveno stanje izboljšalo in da bi dolga leta uživala zasluženi pokoj. Predsednik DS TO Mojstrana Jože Košir pa se je v imenu celotnega kolektiva zahvalil za njeno delo in prispevek, ki ga je dala kolektivu.

Rekli so

Staranje je kot morski val. Kdor se da od njega nositi, plava na površju. Kdor se upira, utone.

Gertrud de La Forte

Iz knjig izčrpano bogastvo tujega znanja se imenuje učenost. Lastna izkušnja je modrost.

Gotthold Ephraim Lessing
Zbrala Vesna

kadrovske novice

STANJE ZAPOSLENIH ZA MESEC MAJ 1982

delavcev	učencev v poklicnih šolah
TOZD T. Godec	486 + 8
TOZD Rečica	318 + 1
TOZD Podnart	63 + 1
TOZD Mojstrana	73 + 1
TOZD Trgovina	24
DSSS	83 + 3 pripravniki
Skupaj:	1047

ZAPOSILILI SO SE:

v TOZD Tomaž Godec:
Vinko ODAR, 1961 — SS
Andrej POLAJNAR, 1961 — SS
Martin CERKOVNIK, 1947 — NK
Anton MENCINGER, 1944 — NK
Jože STARE, 1960 — NK

v TOZD Rečica:
Franci KNAFELJ, 1962 — K

v TOZD Podnart:
Gospa KOVAČEVIČ, 1959 — NK
Janez BEDEK, 1954 — NK

iz TOZD Rečica:

Marija ČERNE, PK — invalid. upokoj.

iz TOZD Mojstrana:

Alojzij RAMPRE, NK — samovolj. prekin.

POROČILI SO SE:

Marjan GABERŠČEK in GUREVNIN Darinka (Rečica)
Janko BERNIK (TOZD Rečica)
Franci ŽVAN (TOZD Rečica)

ODŠLI IZ DO:

iz TOZD Tomaž Godec:
Jelka MENCIN, SS — druga zaposlitev
Stanko MIKELJ, K — smrt

Glavni in odgovorni urednik:
Ivan Robič, tehnični urednik:
Nada Frelj, člani: Franc Mencinger, Janez Stare, Andrej Trojar, Branko Urh, Anton Noč, Franc Globočnik, Miro Kelbl in Ciril Kraigher.